

Zprávičky ze školičky

- 7.třída se zúčastnila lyžařského výcviku
- 1.2. a 3.třída exkurze do Kašperských hor
- 4.5. a 6.třída exkurze do Vimperka
- Byly zakoupeny nové počítače do učebny informatiky
- 25.1. byly uzavřeny známky za 1. pololetí
- 28.1. bylo rozdáno vysvědčení
- 29.1. byly pololetní prázdniny

Exkurze do Vimperka

Tereza Kolářová a Lenka Kunová

Jeli jsme společně 4., 5. a 6. třída. Rozdělili jsme se do skupin. První skupina dělala masky a dívala se na příběh o dinosaurech. Druhá skupina se učila o zvířatech Národního parku Šumava, a pak se skupiny vyměnily. Moc se nám to líbilo.

Lukáš Hejhal – 2. třída

Opět jeden příběh s malým princem
Leontýna Hettnerová – 7. třída

Moje modrozelená planeta

Planeta ze které pocházím se ve vesmíru pozná podle modro zeleného stříbrného jasu.

Na mé planetě žije několik rodin. Všechny obyvatele planety mám ráda a dobře spolu vycházíme.

V malinkém domečku v dolíku žijí starší manželé. Před dlouhým časem měli velké trápení, ale teď vypadají docela spokojeně. Často popíjejí víno a kořalku a jejich starosti pak vypadají menší.

V domě pod horou bydlí bohatá stará paní. Ztratila manžela a má dceru a vnoučata, kteří za ní jezdí zdaleka. Málokdo už si pamatuje, že dříve měla i syna a další vnoučata. Bohatá paní se ale rozhodla mít ráda jen svou dceru.

Na větrném kopci žije ve velkém domě malá rodina. Velké děti se už odstěhovaly a rodiče tady bydlí s malou holčičkou. Hodně pracují, mají dost peněz a holčičce dávají spoustu dárků a hraček. Ale holčička raději chodí na návštěvy hrát si a povídat s jinými dětmi.

Velká rodina žije na samotě ve starém krásném domě. Tatínek hodně pracuje, je hlavou rodiny a maminka bývá s dětmi sama doma. Mají se moc rádi a tak maminka dělá pro celou rodinu vše. Pro samou domácí práci nemá čas pro sebe. Její děti ani neví, jak je hezká.

Moje rodina bydlí v domku u potoka. Hodně si povídáme a bývá u nás veselo. Jednou ale budu muset svou planetku opustit. Půjdu do světa a všechno, co jsem se tady naučila si ponesu s sebou: Trápení je lepší vypovídat než zapíjet. Bohatství není v penězích, ale v lidech. Pro svého muže a děti chci mít vždycky hodně času. A sebe taky nechci odbývat.

Tak kdyby jste někdy cestovali okolo mé zeleno modré stříbrné planety, zastavte se za mnou. Uděláme si na sebe čas, popovídáme si o starostech, zasmějeme se spolu a možná se spřátelíme.

Lyžařský výcvik

Michaela Kováčová a Lenka Kovářová

Dne 17.1.2010 se 7. třída vydala na výcvik na Nové Hutě. Všichni se naučili lyžovat a běžkovat. Každý den jsme střídali výcvik, dopoledne jsme šli na sjezdovky a odpoledne na běžky nebo naopak. Nejvíce legrace a zážitků jsme si užili ve volném čase na pokojích. Všem se nám to moc líbilo a jeli bychom ještě jednou.

Anketa

Ptaly se Lenka Hodinová, Monika

Mikešová, Anička Hejnová

Jak se vám líbilo na lyžařském kurzu?

Ondra Vašura – Jo, šlo to, byla tam velká legrace.

Dominik Founě – Jo, dobrý, fakt se mi tam líbilo.

Klárka Kůsová – Bylo tam hezky a naučila jsem se lyžovat.

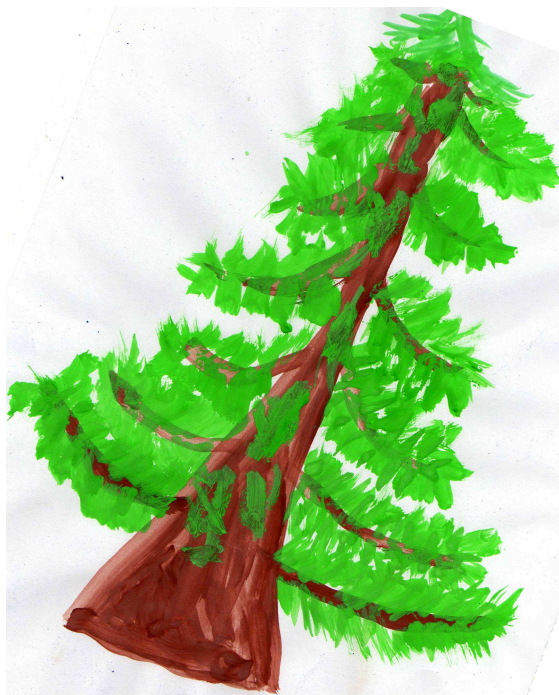

Lenka Kovářová – Strašná legrace, moc se mi tam líbilo.

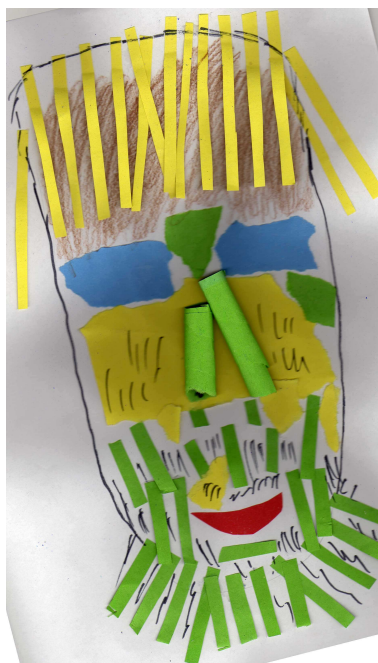

SPORT

Mladší žákyně se zúčastnily turnaje v basketbalu a skončily na 3. místě.

Honzík – 1.třída

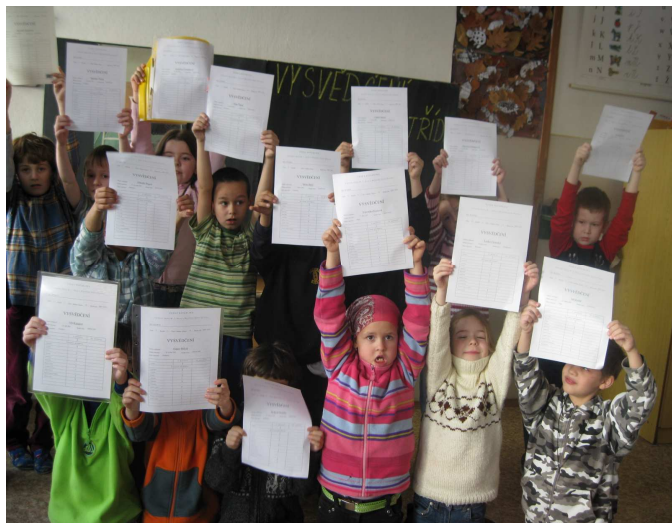

Jakub Turek – 5.třída

Jiří Kovář – 6.třída

**Představíme Vám 1. třídu.
Všichni dostali své první vysvědčení a
měli z něho velkou radost.**

Přejeme všem , ať se jim ve škole i nadále líbí a jejich třídní pani učitelce Daně Dejmkové hodně trpělivosti při další práci.

**Žáci ve 4. třídě měli za úkol vymyslet
krátké říkanky o kýčání**

Magda Furišová

Rýma na mě dýchla
hnedka jsem si kýchl.
Dvakrát hepčík na zdraví,
rýmu vitamíny uzdraví.

Hnedle takhle z rána ,
kýchl na mě vrána,
Hepčí za mnou krákorá,
zavolejte doktora!

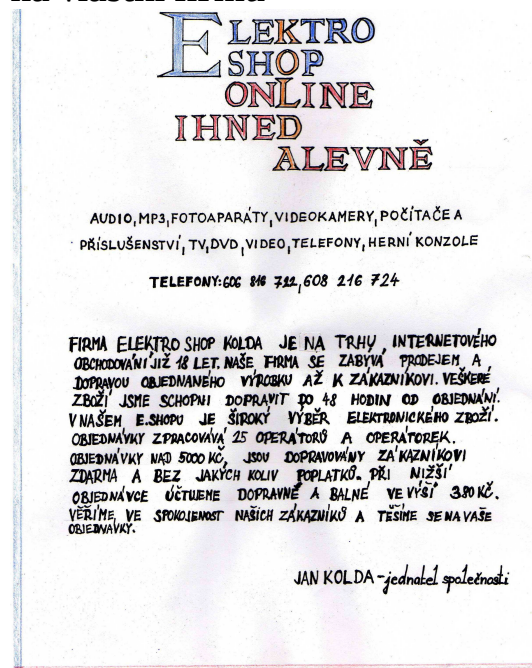
Lenka Kunová

Hepčík, hepčík, kdo to byl?
To zas Tonda někde byl!
Bez rukavic, bez čepice
a teď kýchá ještě více.

Eva Schwarzová

Venku zima, venku mráz,
doma v teple je nám snáz.
Ale my do školy jít musíme,
proto kamarády kýchat hepčík slyšíme.

**Při hodině KTP jsme tvořili reklamu
na vlastní firmu**

Anketa

Chutnají Vám obědy v naší školní
jídelně?

Opět jsme se náhodně zeptali, tentokrát
ve 4. třídě

Martin Váňa – docela jo

Jiří Zimmerhanzl – nic moc

Marek Panni – mně ano

Tomáš Kováč – někdy jo, někdy ne

Vojtík – 2.třída

Klokan

Jan Jedlička

Jednoho dne si lstivý klokan usmyslil, že něco provede tygrovi, který mu stále něco vyvádí. Vyrobil si lopatu z kostí a připravil na něj past, vykopal jámu, kterou velmi pečlivě zakryl a odešel na lov. Když se večer vracel domů, poskakoval a zpíval si, že to pěkně na tygra vymyslel, až tu spadl do jámy, kterou sám vykopal. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Přesmyčky

Mirek Nejedlý

Hledej zvířata

olrdeap

aaskkto

uohnkesa

šrhboa

BAJKA

Dominik Vaněk

Kdysi byla studna. Ta studna byla kouzelná. Vždy jednou do roka, se ke studni otevřel tajný vchod a jeden jediný člověk se mohl ve studni vykoupat. Ta studna ho zbavila všech negativních věcí, léčila, hojila a klidnila. Když přišel den, kdy se k ní otevíral vchod, spousta zvířat ze všech koutů světa se sešla a čekala, až bude některý z nich vyvolen. I jeden klokan řekl: „Kéž by mě studna vybrala. Opustila mě žena, zemřela a já se od té doby bojím.“ Jeho slova zaslechla tygřice a říká: „Já se vyznám v léčení bylinami, jenže nedávno jeden z mých bratrů zemřel a já mu nemohla pomoci.“ Přidal

se i krokodýl se svými strastmi: „Jsem nemocný, umírám, nikdo mě nedokáže vyléčit. Jen moc studny je má naděje.“ I náhle otevřela se skála v půli a jakási síla vtáhla klokana. Ten se však zalekl a chytil tygřici, tygřice zase krokodýla a krokodýl slona. Otvor se za nimi zavřel. „Můžeš mi říct, proč si bral sebou slona? Je přece jasné, že se může vykoupat jen jeden“.

Protože se museli ještě vydat na kus cesty ke studni a jen v noci, přestali se hádat a vydali se na cestu. Šli a šli, když dorazili k velkému kameni, který nemohli obejít ani přelézt a stálo na něm: „Odevzdejte mi důkaz.“ Zvířata nevěděla, co to znamená. Dlouho nad tím přemýšlela, když se měsíc vyhoupl nad oblohu.

Náhle se krokodýl rozplakal. Když kapka jeho slzy dopadla na kámen, náhle zmizel. I zajásali a šli dál. Došli však k další překážce. Tunel ucpaný hlínou. Dali se tedy do hrabání. Na kameni nad tunelem totiž stálo. „Odevzdejte mi plody své práce.“ Čím více hrabali, tím více hlíny se objevovalo. Už si začínali myslet, že se tunelem nikdy neprohrabou, když tygřice řekla: „Nesmíme to vzdát“, setřela si pot z čela a jen co se opět kapička potu dotkla hlíny, zmizela. Tak se vydali dál až došli k řece. Tu řeku nemohli přeplavat. Na kameni ve vodě stál zase nápis: „Odevzdejte mi pozůstatek své minulosti“. I přišel klokan s vysvětlením hned. Přešel ke kameni a položil na něj fotografii své ženy. Voda zmizela a zbylo po ní jen koryto, kterým se snadno dostali na druhý břeh. Konečně došli ke studni. Najednou krokodýl padl v mdlobách k zemi vyčerpáním. Tygřice hned začala sbírat byliny a dala je krokodýlovi na čelo. Ten se probral a pravil: „Děkuji ti tygřice, prosím, vykoupej se ty, máš dobré srdce.“ „Ne, ať se vykoupe klokan. Klokan se ohlédl k místu, kam položil fotografii a řekl: „Nyní už vím, že nemohu stále truchlit pro věci ztracené, ať se vykoupe slon.“ I vlezl slon do studně a nechal se ostříkat vodou. Rozzářil se a povídá: „Děkuji Vám, nyní se cítím konečně šťastně.“ Tak se zvířata otočila a vydala se zpět. Už věděla, že ne všechny špatné věci nemají jiné, už to nejkrajnější řešení.

Maska – 3.třída

Děkujeme všem, kteří se na vydání podíleli.